

Πρώτη Ιερατική Σύναξη της Μεγάλης Τεσσαρακοστής στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η μηνιαία Ιερατική Σύναξη της Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας πραγματοποιήθηκε στη Βέροια το πρωί της Πέμπτης, 6ης Μαρτίου 2025.

Στην αρχή της συνάξεως που πραγματοποιήθηκε στο Παύλειο Πολιτιστικό Κέντρο, ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμανδρίτης Αθηναγόρας Μπίρδας ενημέρωσε τους Ιερείς για θέματα υπηρεσιακής φύσεως και έδωσε οδηγίες για διοικητικά και οργανωτικά θέματα.

Ακολούθως ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων, ευχήθηκε πατρικώς για την έναρξη της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής και με θλίψη αναφέρθηκε στην πρόσφατη εκδημία του μακαριστού Κτίτορος και Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής

Παναγίας Δοβρά Βεροίας Αρχιμανδρίτη Παντελεήμονος Κορφιωτάκη, αναφέροντας μεταξύ πολλών άλλων:

Η χάρη του Θεού μας αξίωσε και φέτος να εισέλθουμε στην Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή αλλά και μας συνεκέντρωσε σήμερα στη μη-νιαία ιερατική Σύναξη της Ιεράς μας Μητροπόλεως.

Τις τελευταίες ημέρες η τοπική μας Εκκλησία προέπεμψε στην αιω-νιότητα δύο αδελφούς μας, έναν πολίο πρεσβύτερο, τον μακα-ριστό π. Θωμά, ο οποίος προ της συνταξιοδοτήσεώς του είχε διακο-νήσει επί πολλά έτη στην Αρχιε-ρατική Περιφέρεια Αλεξανδρείας και άφησε ανάμνηση αγαθού και συνετού λευίτου, και τον πολυφί-λητο σε όλους μας Καθηγούμενο και κτίτορα της Ιεράς Μονής της Παναγίας Δοβρά, μακαριστό π. Παντελεήμονα, ο οποίος διακό-νη-σε με αυταπάρνηση και πιστότητα, σιωπηλά και αθόρυβα αλλά πάντοτε αποτελεσματικά επί τριάντα και πλέον έτη στη Μητρόπολή μας. Τα περισσότερα από αυτά διακό-νησε ως Καθηγούμενος της Μονής, την οποία με πολλές προσπάθειες και κόπους ανακαίνισε και ανα-διορ-γάνωσε όχι μόνο κτιριακά αλλά και πνευματικά, δαπανώντας για τον σκοπό αυτό την πατρική του περιουσία και αναλώνοντας τον εαυτό του στο σπουδαίο αυτό έργο και παράλληλα στη διακονία πολλών αδελφών μας τους οποί-ους ανέπαυε και καθοδηγούσε στο μυστήριο της ιεράς εξομολογή-σεως.

Και οι δύο αδελφοί μας δεν έκρυ-ψαν το τάλαντο της ιερωσύνης και τα άλλα τάλαντα που τους εμπι-στεύθηκε ο Θεός. Τα πολλαπλασία-σαν κατά την εντολή του Κυρίου, ώστε ελπίζουμε και ευχόμεθα ότι ο δικαιοκρίτης Θεός θα τους ανταπο-δ-ώσει τους κόπους τους διά των αγαθών, ἃ ἤτοιίμασε τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

Ας είναι αιωνία η μνήμη τους και ας αποτελούν για όλους μας ανε-ξαιρέτως πρότυπο και υπόδειγμα ιερατικής διακονίας.

Και αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία, διότι η Εκκλησία, όπως πολλές φο-ρές λέμε, δεν είναι μόνο ο Επίσκο-πος, ο Αρχιεπίσκοπος ή ο Πατριάρ-χης. Είναι ο κάθε κληρικός. Είναι ακόμη και ο κάθε πιστός. Διότι όλοι είμαστε μέλη του ιδίου σώματος, του Σώματος του Χριστού, της Αγίας μας Εκκλησίας, και έχουμε χρέος και καθήκον να μένουμε εδραίοι και αμετακίνητοι στην πίστη που μας διδάσκει η Εκκλη-σία με τη ζωή και τον λόγο μας αλλά και να την υπερασπιζόμεθα με όλη τη δύναμή μας, όπως ακρι-βώς έκαναν και οι άγιοι και θεο-φόροι Πατέρες της Α΄ Οικουμενι-κής Συνόδου.

Οι αγώνες των αγίων και θεο-φόρων Πατέρων της Α΄ Οικουμενι-κής Συνόδου

στήριξαν την ορθόδοξη πίστη. Και φέτος, καθώς τιμούμε την επέτειο των 1700 χρόνων από την Α΄ Οικουμενική Σύνοδο, μνη-μο-νεύουμε και τους αγώνες τους, οι οποίοι μας υπενθυμίζουν το χρέος που έχουμε να μένουμε εδραίοι και αμετακίνητοι στην ορθή πίστη, για την οποία αγω-νίσθηκαν και υπέμειναν τόσες εξορίες και ταλαιπωρίες. Μας υπενθυμίζουν το χρέος που έχουμε να διακονούμε με υπακοή στην Εκκλησία και ταπείνωση, γιατί εάν κάτι έκανε τον Άρειο, ο οποίος ήταν έναν χαρισματούχος και ικανός πρεσβύτερος της Εκκλη-σίας, αιρετικό, αυτό ήταν ο εγω-ισμός και η εμπιστοσύνη του στον εαυτό του, που τελικά, μετά από τρεις μήνες συζητήσεις, κατά τη διάρκεια της Συνόδου, αλλά και μετά από τόσα θαύματα δεν τον άφησε να ζητήσει αναγνωρίσει το λάθος του, να ζητήσει ειλικρινή συγγνώμη και να επιστρέψει στην ορθόδοξη πίστη.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

